

CAP. XIII. EVANGELIVM

docens deciperet, non ausus palam docere. Vnde mirarentur ob sermones & signa ut dicerent: Vnde huic sapientia haec &c. Ad summa diuinitatis opera, tot tamq; magnis miraculis patratis immoti, Nazareth incole (que patria Christi dicitur, nō ob eius nativitatē, sed cōceptionem & educationem) ad eius doctrinam, quam sine praeceptore tenebat, admirabantur, quod fabri Ioseph & Mariae tenuum hominum filius, illorum sumptibus in literis institui non posset: Fratres autem & sorores illi tanquam viles & ignobiles probrabant. Quos quidē fratres Hebreo more cognatos & affines appellat nō eodem patre natos. Humilia ergo & externā tantum Christi faciem spectantes, illius ciues admirabatur vnde hēc illi nunquam in literis instituto doctrina, & vnde adificari oportuerat, scandalizabantur in eo, Id est, propter eum offendebant, vilia tantum de illo cogitantes.

+Luc. 4.d Iesus autem dixit eis: Non est propheta sine honore nisi
Ioan. 4.f. in patria sua, & in domo sua. + Et non fecit ibi virtutes
+I. q. 1.c. multas propter incredulitatem illorum.

Pauliani-
stæ.

Vnde propter illorum incredulitatem, reiectis illis pauca ibi Christus patravit miracula, vulgatum in illo proverbium usurpans: Non est propheta in honoratus nisi domi, & in patria.

CAPUT DECIMVM QVARTVM.

Ioanne ab Herode propter Herodiadem occiso, Christus in desertum secessit, ubi quinque hominum militia satiavit. Inde rediens super aquas ambulans Petrum mergentem saluavit, & patriæ Genesar restitutus, plurimos etiam vestis simbriæ tacitu sanavit.

+Mar. 6.c
Luc. 9.a.

In illo tempore + Audiuit Herodes tetrarcha famam Iesu, et ait pueris suis. Hic est Ioannes baptista: ipse surrexit a mortuis, & ideo virtutes operantur in eo. Hic est Herodes infanticida Herodis filius. Post priorem enim Herodem Palestina regem, Iudaea ipsa in quatuor partes diuisa est, vnde tetrarcha dictus est, qui resurrectionis non plane ignarus, audita de Iesu fama, Ioan-

Ioannem illum esse arbitrabatur, quem decollauerat, à mortuis resuscitatum.

† Herodes enim tenuit Ioannem, & alligauit eum, & posuit in carcere propter Herodiadem vxorem fratris sui. Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam. Et volens illum occidere, timuit populum: † quia sicut propheta tam eum habebant. Die autem natalis Herodis, saltauit filia Herodiadis in medio, & placuit Herodi. Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare quocunque postulasset ab eo. At illa premonita à matre sua, da mihi inquit, hic in disco caput Ioannis Baptiste. Et contristatus est rex: propter iuramentum autem & eos qui pariter recumbebant iugis dari. Misitq; & decollauit Ioannem in carcere. Et alatū est caput eius in disco: & datum est pueræ, & illa atulit matr' sue. Et accedentes discipuli eius, tulerunt corpus eius, & sepelierunt illud, & venientes nunciuerunt Iesū.

† Luc. 3. d

Di. 26. ca.

Infr. 21. c.

† 23. q. 1.

1. cap.

Vnusquis

in que.

De homi

ciclo. c.

Cum iu-

rimento.

† Mar. 6. d

Luc. 9. b.

Hic Herodes primum vxorem duxit filiam Arethæ regis: Philippus autem huius Herodis frater, quem & Herodem ipsum nominat Iosephus, vxorem duxerat Herodiadem Aristoboli filiam, & Agrippæ maioris sororem. Cuius amore captus Herodes, prioreni vxorem Arethæ filiam repudiavit, & suam Philippo fratri aufert. Cuius adulterij gratia, liberè correptus est à Ioanne: conceptum in ipsum odium, cum propter vulgi metum cui habebatur Ioannes vt propheta, exequi non posset, capitata occasione ex promissione facta filiæ Herodiadis, qua eleganter in eius natalitijs saltauerat, decollari Ioannem iusit. Ideoq; miraculorum Christi fama crebrescente, Ioannem illum esse credidit, (vtpote quo neminem sanctiorem viderat) à mortuis suscitatum. Ex hac Ioannis & Herodis historijs, duci possunt prædictoriibus loci communes de dammando adulterio, de luxuriosis conuiuijs reprehendendi, & de lascivis saltatione damanda, deque libera prædicatorum correptione: præsertim ubi peccatum est publicum, quale tunc fuit Herodis.

Quod cum audisset Iesus, secessit inde in nauicula in locum desertum seorsum. Et cum audissent turbae, securæ sunt eum

pede-

CAP. X I I I .

EVANGELIUM

¶Ioā.6.2. pedestres de ciuitatibus. + Et exiens vidit turbam multam, & miseris est eis, & curauit languidos eorum.

Cūm audisset Ioannem scilicet occīsum, nauicula se recepit in desertum, nou quōd mortem sibi metueret ab Herode : qui sciebat nondum venisse horam suam. Sed quia vt inquit Lucas, quærebat eum videre Herodes, ipse autem nihil inde fructus venturum sc̄ies, quippe qui curiositate tantum teneri Herodem sciret, nauigio fecesit in desertum, vbi secutus turbas curauit à languoribus.

¶Mar.6.c Vespere autem factō, accesserunt ad eum discipuli eius, Luc. 9.b. dicentes: **¶Desertus est locus, & hora iam præterit, dimitte.**

¶Ioan.6.2. te turbas, ut euntes in castella emant sibi escas; Iesus au-

tem dixit eis: Non habet neceſſe ire: date illis vos m.in-

ducare: Responderunt ei: Non habemus hic nisi quinque panes, & duos pīſces: Qui ait eis. Afferte mihi illos huc.

Et cūm iuſſisset turbam diſcumbere ſuper frenum, acceptis

quinque panibus & duobus pīſcibus, aſpiciens in cœlum,

¶di.3.6.ca benedixit, & fregit, & dedit discipulis panes, discipuli

Quiecle autem turbis. Et manducauerunt omnes, & ſaturati fuit.

fiaſtica. Et tulerunt reliquias duodecim cophinos fragmentorum plenos. Manducantium autem fuit numerus, quinque milia virorum, exceptis mulieribus & paruulis.

De laſſatis turbis, & iam ad vesperā ieunis: neq; propter deserti ſolitudinē ſuppetētibus cibarijs, cūm rogarēt Apostoli dimitti illas, vt ex proximis oppidis ſibi parent escas. Ex quinq; panibus & duobus pīſcibus, qui pro omni cibo Apostolis ſupererat, præposita gratiarum actione virorū quinq; milia, præter mulieres & paruulos abūdē pauit: adeo vt fragmentorū duodecim cophini ſupereſſent. Ex hac hiftoria digna animaduſionē eſt turbarum fidēs: quæ non itineris labore, deserti austeritate, ieunijq; inanitate deterretur, quominus ad audiendum verbum Christū ſequatur. Quod autē illic miniſtrare Apostolos iubet, ſuperantesq; cophinos tollere facit, vt ipſi rei insolentia, miraculiq; nouitate perculsi, maiore illi deinceps fidē habeant. Docemur quoq; huic ſperare nihil vñquā defuturū qui Dei verbū cum audi-

tate

tate suscipit & persequitur. Allegorias hic ponere (quia scholia tantum agimus) quod prolixior res esset, supersedebimus.

[†]Et statim iusit Iesu discipulos ascendere in nauiculam, [†]Marc.6.

& precedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. ^{f.g.}

[†]Et dimissa turba ascendit in montem solus orare. [†]Lu.6.b.

Ioan. 6.b

Post patratū miraculū turbas fugiens: quia ut inquit Ioannes ca. 6. rapere eū volebant, vt facerent regē, iussis discipulus eum trans fretum præcedere, vt scribit Marcus ad Bethsaidam, & Ioannes in Capharnaum (quos locos postea conciliabimus) solus ascendit in monte oraturus: Insinuās nobis qd̄ bona oratio debet procul esse à turba. Quod Marcus ait discipulos compulsoſ à domino eum præcedere trans fretum ad Bethsaidam, id certe verum est. Nec pugnat quod Ioannes ait, ipſos tranſmisso mari venisse Capharnaum, siue ante illō venerint quād ad Bethsaidam siue postea.

[†]Vespere autē factō solus erat ibi: nauicula autē in medio mari iactabatur fluctibus. Erat enim contrarius ventus. [†]Mar.6.g
Ioan.6.ca

Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare. Et videntes eū super mare ambulantē, turbati sunt, dicentes: quia phantasma est. Et præ timore clamauerunt. Statimq; Iesu locutus est eis, dicens: Habete fiduciam, ego sum, nolite timere: Respondens autē Petrus, dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquam. At ipse ait, Veni. Et descendens Petrus de nauicula ambulabat super aquam ut veniret ad Iesum. Videns verò venti validū, timuit: et cum cœpisset mergi clamauit, dicens: Dñe, saluum me fac. Et cōtinuo Iesu extēdens manū, apprehendit eū, et ait illi: Modica fidei quare dubitasti? Et cum ascēdisset in nauiculā cessauit vētus. Qui autē in nauicula erant, venerunt, et adorauerunt eum, dicentes: Verò filius Dei es.

Historia naufragantium Apostolorū absente domino, nota est, ex qua multa docemur. Primum quod absentē summo nauclero Christo, non potest non fluctuari Ecclesiæ nauicula: quodque aliquando longè à suis recedit liminibus: non ut plane deſtituat, sed ut sibipſis diffidentes omnem in ſe ponere fiduciam doceat: quod & Pe-

CAP. XV. MURIA ET EVANGELIVM.

& Petrus fecit, qui ad solum Christi verbum pedibus mare ingressus est. Quod vero exurgente vento valido timuit ac mergi ceperit, hac in re similes habet multos: qui et si in prosperitate fortes, ac constantes in fide esse videantur, vbi tamen ventus afflictionis exurgere cœperit: & magnatum fauorem natu fuerint hereticis: tum illos videoas tremere animoque delstiti, & in pusillanimitatis mergi barathrum. Deinde docemur ob nullam afflictionem animum despondere. Cum enim minima aut certe nulla potius ab homine spes salutis est: tum suis adesse solet Iesus. Sicut & Petrum apprehensum dextra erexit ne mergeretur, & ingressus nauim, ventum iussit quiescere, vt prius agnito periculo maiorem beneficij magnitudinem agnoscerent, & gratias agerent, quod & fecisse testatur Matthæus illos qui erant in naui.

+ Mar. 6.d + Et cum transfretassent, venerant in terram Genesar.
+ Sup. 4.d + Et cum cognouissent eum viri loci illius, miserunt in uniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes: & rogabant eum, ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quicunque tetigerunt, salvi facti sunt.

Genesar enim securus interpretatur, vt intelligamus Ecclesiam post varias & tyrannorum & hereticorum persecutiones, duce Christo ad securitatem peruentram, quam Christus de persecutione & naufragio liberatam traducat ad littus, & in tranquillo portu quiescere faciat: vel vt ait Hilarius: Finitis legis temporibus, & ex Israël quinq; milibus virorum intra Ecclesiam collatis: iam credentium populus occurrit: iam ipse ex lege per fidem saluus, reliquos ex suis infirmis, & agrotosque offerens domino, oblatique fimbrias vestimentorum contingere optabant, sani per fidem futuri.

CAPUT QVINDECIMVM.

Christus Pharisæorum traditiones diuinis aduersari probat: Chananaæ filiam per matris fidem à dæmonio liberat, ac plurimos à varijs morbis sanat, & tandem ex septem panibus & paucis pisces quatuor virorum milia cum mulieribus & parvulis satiauit.

Tunc